

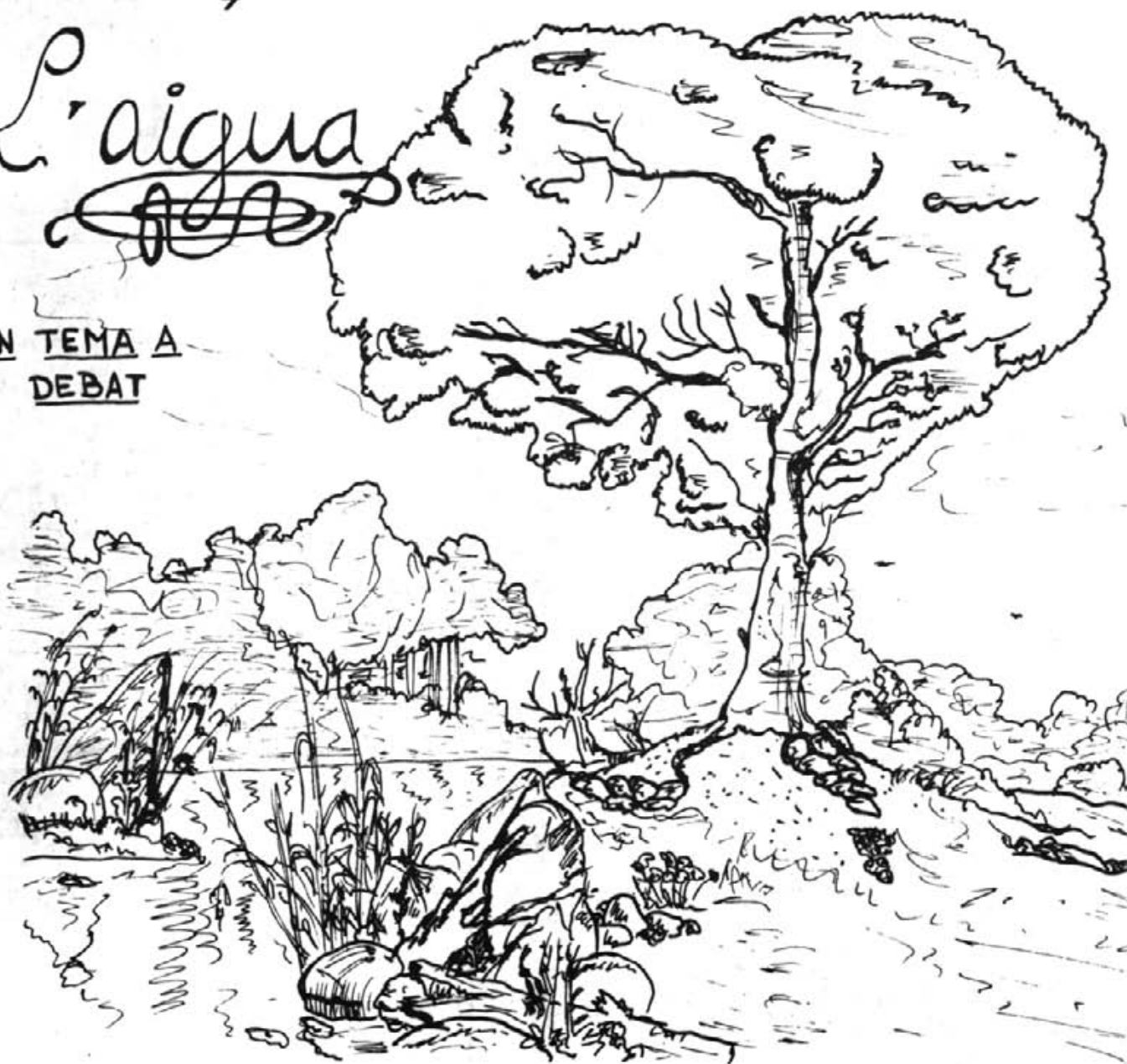
Veïnats

DEL TERME DE CALVIÀ

revista informativa i cultural

L'aigua

**UN TEMA A
DEBAT**

Preu: 50 Pts.

Nº 32, Octubre, 85.

EDITORIAL

L'Ajuntament, a petició de l'Associació de Veïns de Calvià, ha decidit tancar les dues "manxes" del poble, la de l'aljub de davant Ca'n Garrit i la de devora de Sa Societat.

Aquesta decisió, que pot semblar impopular, s'ha presa a rel de les queixes de nombrosos veïns del poble referides a l'abús que es feia d'aquesta aigua agafada, gratuïta i abusivament en alguns casos, per gran quantitat de gent.

Les raons de la decisió són varies:

- Hi ha hagut casos de furgonetes que, de matinada, carregaven barrals per després vener-los per s'Arenal, mb la qual cosa s'asseguraven uns ingressos súpernets.

- La gent que, com que l'aigua no és seva ni la paga, en vessava la mitat fora del barral.

- Gent, del propi poble que encara és més greu, que en carregava grans quantitats per anar-se'n a regar qui sap a on.

Es lògic, per tant, que la gent del poble es queixàs per aquest motiu, i que es prenguéss aquesta decisió.

També és cert que han pagat justs per pecadors. Tota aquesta gent que únicament omplia els seus dos barralets per poder beure ja que l'aigua que els arriba és salada, s'haurà de fotre ui anar a un super mercat a comprar barrals a preu d'or.

Es parla de fer manifestacions davant l'Ajuntament per què torni obrir els dos grifons, però nosaltres pensam que no és per aquest motiu que els han de fer, sinó reclamant el dret que té qualsevol persona de rebre aigua potable quan l'està pagant mes darrera mes.

Resulta del tot inadmissible que es proporcioná aigua com la que reben els habitants de Santa Ponça o de Magaluf, per exemple.

Tots hauríem de tenir una aigua en condicions por beure i rentar-se.

També és cert que moltes de vegades se'n fa mal ús i se'n tuda més de la mitat, però això es pot evitar encarint els preu del metre cúbic com més en gasti, i també fent que les aigües de les depuradores puguin esser utilitzades per regar.

Correspon a l'Ajuntament trobar solució a aquest greu problema i, repetim, no és pel tancament dels dos aljubs que la gent ha de protestar, ho ha de fer, i enèrgicament, reclamant aigua potable per cada dia de l'any.

REVISTA VEÏNATS

P.M. 1/1.983.

Han Col.laborat:

Es Portaler.
Antònia Barceló.
Piotr-Abdul Morey.
Flor de Card.
Carme López.
Miquel Herrera.
Joan Rubio.
Omar Ben Yusuf.
Es jovenet.
Associació "La Vila"
J.J. Moreno.
M^a del Mar López.
S. Barceló.
F. Jiménez.
J. Suàrez.

Han Coordinat:

Joan Vidal.
Pep Rubio.
Manuel Suàrez.

Portada: Miquel Herrera.

Fotos: Joan Vidal.

N° 32, Octubre, 85.

NOTICIARI LOCAL

- El dia 14 de Setembre s'inaugurava l'Escola d'E.G.B. de Santa Ponça. Acte en el qual els pares manifestaren, desordenadament, el seu desacord, referent a menjador i transport, a Andreu Crespi, Director Provincial del Ministeri d'Educació i en el Nostre Batle.

- El dia 15 té lloc la clausura dels Cursets d'estiu amb la representació de l'obra La Flor Romanial a càrrec del Grup de Teatre Infantil de Calvià.

- El dia 16 comencen les classes d'E.G.B. a totes les escoles del Terme, menys a la de Sta. Ponça, on no començaran fins el dia 23 ja que no tenen cap material.

- El dia 21 té lloc a la discoteca Barbarela de Palma, el "Disco Festival PRO-AFRICA", 12 hores de maraton musical amb els millors disc-jockeys de Mallorca i artistes varis, la recaudació de la qual s'entregarà a la Creu Roja per a la causa africana. Aquest festival, entre altres, està patrocinat per l'Ajuntament de Calvià.

- A la fi han acabat les obres per posar les tuberies de les aigües al carrer d'Es Pontet, les quals, per la seva durada, han ocasionat molts e problemes en els veïns.

- L'Ajuntament està essent objecte d'una profunda reforma dins tot el seu interior, amb la intenció de fer-lo més funcional, fins que no acabin el nou, que, com ja hem dit, estarà situat a les Escoles Velles.

- El proper dia 19, Calvià participarà amb una carrossa a la Colcada de la Beata que es farà a Palma s'horabaixa.

El motiu de la mateixa serà una ferreria antiga.

EL PLENARI DEL MES

El passat dia 1 d'octubre i a les dependències de la Biblioteca Municipal va tenir lloc el plenari del mes, que va tractar entre altres dels següents temes:

- Aprovació del projecte d'enllumenat al Poliesportiu de S. Ponça.

- Aprovació de la proposta per la gestió directa per part de l'Ajuntament del servei de neteja viari en les zones de Ca's Catalá, Illetes, Palma Nova Magaluf i Santa Ponça, que fins ara ho havien fet les Associacions de Veïns de cada zona.

- S'aprovà la contratació en règim laboral i en caràcter temporal d'un analista de lloc de treball i d'un auxiliar administratiu.

A l'apartat de Precs i Preguntes el Regidor Sr. Franco va indicar que s'hauria de felicitar a la Banda de Música Municipal de Calvià i al seu Director per la seva brillant actuació a les Festes del Desembarc.

El Sr. Alabern va insistir en que es remetés una carta a la Telefónica, reiterant la problemàtica que es crea a Calvià i Es Capdellà per la manca de línies.

Tant el Sr. Blazquez com el Sr. Ruiz indicaren que s'hauria de felicitar al Cap de la Policia Municipal per la seva actuació el dia del Recital de Miguel Rios y també pel desallotjament de l'Hotel Don Bigote.

A continuació es tractaren els punts declarats de urgència:

- S'aprovaren les bases per la contratació de l'adquisició de quatre vehicles, tres pel servei d'enllumenat públic i un pel servei de manteniment dels immobles municipals, per un import màxim de 2.800.000 pessetes.

PORTALERIES

Començam avui una col.laboració des d'una de les colònies que formen el Terme de Calvià, i una de les que manco aberracions urbanístiques s'hi han fet - toc toc, tocau fusta - Portals Nous.

Ara, problemes, n'hi ha, no en mancarai d'altra! Per exemple, el portarro amb que el Senyor Blasco, degudament recolçat per un enginyer que ara és un alt càrrec de la Comunitat Autònoma - i ademés, de Territori, per acabar-ho de fotre! - ens vol obsequiar.

I naturalment, la brutor, i és que hi ha tal quantitat de porcells de dues potes que fa colló. Sense anar més alluny, l'amo del xibiu de la punta que separa les dues platges de Portals, al que hem vist netejar el seu "espai vital" amb el senzill mètode de... tirar al molet d'abaix totes les llaunes c confiant en que els al.lots els tiraran a la mar i ella els s'engolirà. Idò!

Aquesta endemesa va tenir lloc el dia 3.9.85, a les 09.30.

Llavors tenim els municipals, que es passegen per la placeta de Portals Alt, la qual cosa sempre fa bon efecte. Per paga, emperò, veuen amb una tranquil·litat espiritual digne de tot un Siddhartha com els cotxes s'aturen davant de l'estanc, en plena carretera, per què els conductors, pobres, són incapaçes de caminar vint metres i estacionar ses someres de ferro a la plaça. (I a lo millor els mateixos pardalangs llavors es foten una hora de tennis o suen com a porcells correuent... perdó, fent "jogging", que dit així queda més fi).

Una altra pardalada grossa és que a Portals, quan una farola es fa malbé, malbé es queda per a sempre amén. Males llengües diuen si això ho fan aposta els hotelers per què els turistes es facin por, es quedin a l'hotel i facin calaix al bar, com és la seva sacrosanta obligació.

— Bé, ja vos seguirem contant més... portalleries a les properes edicions.

LEA Y ESCOJA

PEDROLO, Manuel de.- Domicili provisional. L'Esparver. Autors Catalans, nº 6. 5ena. edició. Ed. La Magrana. Barcelona-1.985. 121 pàgines. 350 ₧.

Aquest és el llibre la lectura del qual vos recomanem aquest mes d'Octubre. L'autor, Manuel de Pedrolo, Premi d'Honor de les Lletres Catalanes és natural de la Segarra, nascut l'any 1.918 a l'Aranyó.

Pedrolo ha tractat tos els gèneres literaris i ha estat especialment perseguit per la censura franquista, que mutilava els seus llibres o bé els hi prohibia, aquesta darrera consideració la reberen deu de les seves obres.

Altres llibres que ha escrit són: Mecanoscrit del segon origen, Per què ha mort una noia, Exemplar d'arxiu/Unicament persones autoritzades, etc.

La que recomanem aquest mes, Domicili provisional, ens porta al món clos, crispat, tràgicament còmic en ocasions, esperpèntic, d'un pis de rellogats, en el qual hi conviveixen una col.lecció de personatges marginats: Un oficinista, un negre, un pobre, un traductor i la seva dona, una madona histèrica i un vell paupa.

Las Escuelas

ENTREVISTA AMB EL REGIDOR DE CULTURA DE L'AJUNTAMENT DE CALVIÀ.

Ante el inicio del curso escolar 85-86 entrevistamos al Concejal de Cultura Jorge Blazquez.

V.- ¿Cuántas Escuelas funcionan en el Término?. ¿Cuántas unidades tienen?.

J.- Funcionan siete Escuelas entre EGB y Preescolar, en total son 62 unidades de EGB y 9 de Preescolar.

V.- ¿Cuántos niños aproximadamente asisten a ellas?.

J.- De dos mil a dos mil cien alumnos.

V.- ¿Cuál es la capacidad real de las Escuelas?.

J.- Tienen capacidad para 2.350 puestos escolares.

V.- ¿Son de construcción reciente, antiguas ... ?.

J.- Todas son de construcción reciente.

V.- ¿Pueden dar cabida a toda la población en edad escolar de nuestro Término?.

J.- Me falta saber cual es el número real de alumnos que van a escuelas privadas, este es un dato que próximamente contaré con él. De todas formas si contamos a 40 alumnos por aula, es claro que si, pero entre todos debemos lograr que en nuestros centros no haya mas de 30 alumnos por clase.

¿Que otros servicios ofrecen?.

J.- Laboratorio de idiomas, clase de Judo, Gimnasia, clases de música, baile, ballet, laboratorio de fotografía, teatro etc...

V.- ¿Cuántas escuelas estan proyectadas para el futuro, y en qué plazo se prevee que estén listas?. ¿De cuantas unidades son? ¿Serán suficientes?.

J.- Estan previstas para ser construidas en 1986 la de Magaluf que constará de 8 unidades ampliables a 16, y la de Peguera 8 unidades mas 2 de preescolar. Después la de Son Ferrer 8 unidades de EGB y 2 de preescolar, y la de Ses Rotes Velles 8 unidades de EGB y 2 de preescolar. Quedando por entregar terrenos para la escuela de Portals. Espero que con estas construcciones quede terminado el mapa escolar del Término de Calvià.

V.- ¿Cuál es según tu punto de vista, la principal problemática de las escuelas de nuestro Término?.

J.- La masificación de alumnos, la falta de integración del alumnado los cambios continuos de profesorado etc....

V.- ¿Qué soluciones aporta el Ayuntamiento?.

J.- Intenta ayudar en lo que puede sobre todo economicamente, y en aquello en lo que tiene competencias, que en materia educativa es en muy pocas cosas.

V.- ¿Cómo ayuda el Ayuntamiento a las Escuelas, les concede subvenciones, de qué cuantía?.

J.- El Ayuntamiento además de atender a los gastos de limpieza, de calefacción y el mantenimiento en general, además da subvenciones directas para actividades extraescolares, 5.000.000 en 1985, y paga al profesorado de gimnasia y música.

V.- Al finalizar la EGB. ¿qué salidas encuentran los escolares en nuestro término?.

J.- Salidas encaminadas a proseguir los estudios, hasta ahora no había ninguna, pero el próximo curso empezará a funcionar la escuela de F. P. en Santa Ponça, y los alumnos que lo deseen podrán continuar sus estudios sin salir del término de Calvià. Además en este curso se pondrá en marcha una escuela de Bellas Artes que podrá acoger a buen número de alumnos.

V.- ¿Cómo son las relaciones Ayuntamiento-Ministerio?.

J.- En general las relaciones son buenas.

OPINION

Empieza a ser harto frecuente el decir que en Calvià, en el pueblo, no se hace ni se participa en nada. Lo peor es cuando alguna de las personas que ocupan cargos en estamentos oficiales utiliza esta afirmación para justificar errores propios. Yo, como vecino de Calvià, ruego a estas personas que abran los ojos y vean que:

a) Es en Calvià, y no en otro lugar, que hay:

- Una Asociación de la 3ª edad.
- Una persona, la única hasta el momento, que presentó un proyecto para la Casa de Cultura y no se le hace ni caso. Mientras tanto, Ca'n Verger se cae.
- Un cursillo de verano en el que se llegan a impartir hasta cinco actividades distintas.
- Un programa cultural hecho por la Asociación de Vecinos y que ocupa todo el año.
- Unas fiestas populares con gran asistencia y participación popular.
- Una Escuela de Ballet.
- Una "Escola de Ball de Bot".
- Un curso de catalán para adultos.
- Una Rua a la que asiste cerca de un millar de personas.
- Un desfile de carrozas por Sant Antoni.
- Una Coral de Navidad.
- Etc., etc.

b) Que se denuncia de que:

- La gente que participó en el cursillo de teatro impartido por La Barraca fue mayoritariamente de Calvià.
- Que un 80 % de la Banda de Música lo forma gente del pueblo.
- Que un grupo de jóvenes de Calvià, de unos 16 años, ha dado la vuelta a Mallorca en moto sin recibir ningún apoyo consistorial.
- Que es en Calvià en donde nació esta Revista.
- Que es en Calvià y Capdellà donde se registraron mayor afluencia de votantes en las últimas municipales.

Que se denuncia de éstas y de otras muchas cosas.

Que piensen que si la gente no participa quizás sea porque ellos no dan con el sistema adecuado de comunicación.

Que piensen, para acabar, un poco más en la vida de Calvià.

SI NECESITA UN
BUEN SERVICIO
DE GRUA
LLAME A:
RADIO GRUA
CALVIA
68 09 70
SERVICIO PERMANENTE
CALVIA (Mallorca)
Tel. 67 84 63 - 68 09 20

CARPINTERIA
CALVIA

Hnos. INSERTE

C/ TRANSFORMADOR, 5/N - TEL. CALVIA - MALLORCA

CAL PORCEL

C/ MAJOR S. CALVIA

CALVIA : CONQUISTES

Sí. Calvià, tu conquistes els teus visitants, que tornen una vegada i altra i altra a passar-hi quinze dies ... o tota la vida.

I al teu Terme han començat dues de les conquestes més trascendents de la època històrica: la famosíssima i cada any recordada del Rei Jaume als moros, i la del Rei Pere IV d'Aragó al dissortat Jaume III, darrer rei de Mallorca (d'aquesta casi ningú en parla). I encara avui es produeixen més operacions de conquesta, amb armes diferents: en lloc d'espases esmolades o destrals cruixidores, talonaris de xecs i transferències cap a Suïssa; en lloc de la cridoria i gatzara de les batalles, les converses als despatxos amb remor de fons de màquines d'escriure, la sang dels mainaders i la suor dels cavallers dins les cuirasses són ara tinta dins plomes d'or i aire acondicionat, i el missatge mortal de les fletxes xiuladores ha quedat substituït pel tecleig dels télex o el dringar de telèfons. Sí, els conqueridors d'avui en dia ho tenen més bo de fer i, sobre tot, més comfortable. Però són igual d'implacables.

I així, lentament, quarterada a quarterada, avui una cala, demà un turó, el mes qui vé una serralada, els moros van reconquerint les terres

que fa set segles els arravatàrem a la brava. (I quan ens n'adonarem, en voler veure la mar haurem de comprar una postal).

Bé, ja n'hi ha prou de plorinyar, anem per feina: hem d'anar coneguent aquest Terme nostre, perquè si el volem millorar l'hem d'estimar, i ja sabeu que per estimar cal conèixer. I si coneixem el Terme, millor el podrem mostrar als turistes, la majoria dels quals just venen aquí per emmagatzemar vitamina D a la seva pell, a capolar-se el fetge amb els corrosius combinats de molts de pubs (pronunciau "paps"), a sacsar-se l'ossada a les discoteques i, com a molt, deixar-se dur a una barbacoa, on els esquitxaran amb un porró de vi i els obligaran a cantar el "tirurit cuec cuec" i ja estaran convençuts d'haver viscut una vetlada típicament mallorquina. Ja ho val! Aquests fan com un que es menja la pell i tira la taronja, sense adonar-se que a deu minuts de camí trobarien el misteri dels talaiots, paisatges asprius i verjos, coves flairoses de llegenda, garrigues i pinars "ungits d'aromes", un poble, una cultura, un idioma, unes tradicions d'arrels milenàries.

Jo voldria assolir de donar-li vida al paisatge que se'ls escola per les finestrelles de l'autocar, encimerar amb els seus noms sonors els puigs i turons de la serra blava que veu des del balcó de l'hotel, poblar platges i valls amb els espèctres d'almogàvers i mainaders, fer sentir dins el silenci (?) de la nit el tronar dels cavalls almohades, el xiscle de les sagetes, el brunzir de les pedres dels foners. I recordar contarelles congriades a la regió imprecisa entre la història i la llegenda: el ressonar de les petjades obagues del corser infernal del Comte Mal per les penyes altives de Galatzó.

I altres històries, tan més esgarriades com més properes ens resulten, sense la pàtina suau i poètica de la llunyania: històries tan certes com que els seus protagonistes o corifeus encara ens vetlen, asseguts a un banc al sol, fent un truc al cafè. Com és ara l'esquelet que es va trobar no fa gaire a un avenc a darrera Bendinat, i que segons el metge forense duia allà des de 1.936...

Però a més del passat també haurem de veure el present, com i amb què es pot divertir un a Calvià, possiblement el municipi més variat de l'illa, car té més o manco de tot allò que ofereix la nostra Illa: platges, cales i muntanyes, bosc i conreu, història i present, la bulla de Palma-Nova i la pau des Capdellà, la sofisticació del Casino i la solitud sonora de s'Esclop, el misteri de Portals Vells i el senyoriu de Bendinat, les ressonàncies èpiques del Camí del REi i les discoteques de Magaluf.

Vegem, qui en dona més? Ningú, eh? Idò venga, anem tots plegats a explorar el terme ric i variat de Calvià i el conquerirem passa a passa, primer pels camins més amples i asfaltats, seguirem llavors pels camins de carro i acabarem amb la feta contorsionista de "posar-mos ses cames en es coll, com a ses rondaies" i els enfilarem fins adalt de tot de S'Esclop i Galatzó.

I ja podem començar a partir, perquè tenim aparaulat a un important personatge per fer una...

TROBADA A SANTA PONÇA

TROBADA A SANTA PONÇA

Sabeu què vos dic? Idò que aquest senyor no té gaire frissera, i nosaltres tampoc, de manera que en lloc d'agafar es camí més dret podríem fer una mica de voltera, i així anirem coneguent millor el terme, la qual cosa ens permetrà contar-li l'eixida al nostre amic, i tenc motius per pensar que li agrada-rà ferm, perquè li encanta sentir parlar de Mallorca, a la que estima amb ànsies d'enamorat preconiliar: la vol, la desitja i sols somnia en fer-la seva del tot.

Començarem doncs pel Coll de Sa Creu, part damunt Son Dureta (altrament conegut com "Oioi Palace"), dalt de tot de n'Hamburguesa, (dit així fa més mençera) a 300 metres d'altària, i amb una bona vista de Ciutat i el Plà, fins al Puig de Randa.

D'aquí parteix un caminó cap a Ponent que, al cap de tres quilometres, quasi tots a peu plà, ens durà fins al mirador Enric Alzamora, des del que es veu bona part del nostre terme, però ja en parlarem més envant de les eixides a peu; de moment allò que hem de fer és anar baixant -amb bones- cap a Valldurgent.

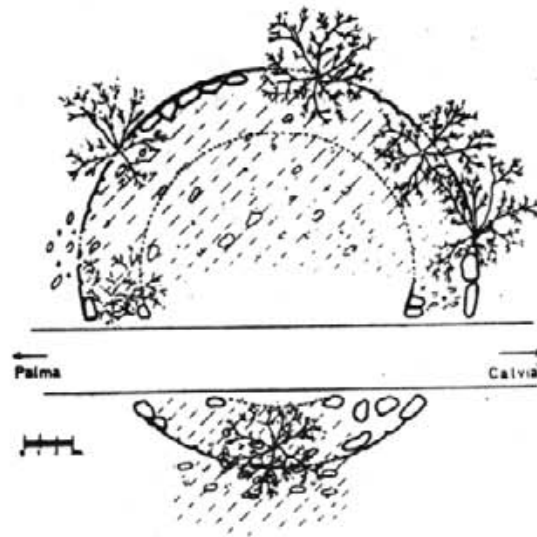
Davant noltros... no, ara a la dreta... Uep! Ara és a l'esquerra (això d'anar explicant amb tantes volteres és un embull). Bé, a l'altre costat de la vall tenim els Puntals de Valldurgent, que arriben a gratar els 500 metres. i dins del comellar.

la perla de la possessió, amb una antiga torre de defensa, ja incorporada a les cases, que tenen capella i tot: Vallldurgent, un topònim molt suggestiu, que podríem traduir com a Vall d'Argent, de la plata, la qual cosa ens permetria imaginar mines amagades, galeries secretes explotades pels romans i oblidades després, altres misteriosos habitats per nans que guarden gelosament els seus tresors, i ben serien capaços de fer enfollir i extraviar dins el bessó de la muntanya a l'agosarat visitant que no sabés pronunciar les paraules de l'encantament per fer-la obrir altra vegada. Però llavors, els mateixos belitres resulta que no esperen altra cosa que entregar les seves riqueses a una fadrina que els fés el present d'un glop de llet, un bunyol amb mel i una besada, (i és que els nans de rondalla són com a pardals, perquè amb tant d'argent ja li podrien posar un pis a la pitxorina i invertir la resta en una urbanització a mitges amb un moro).

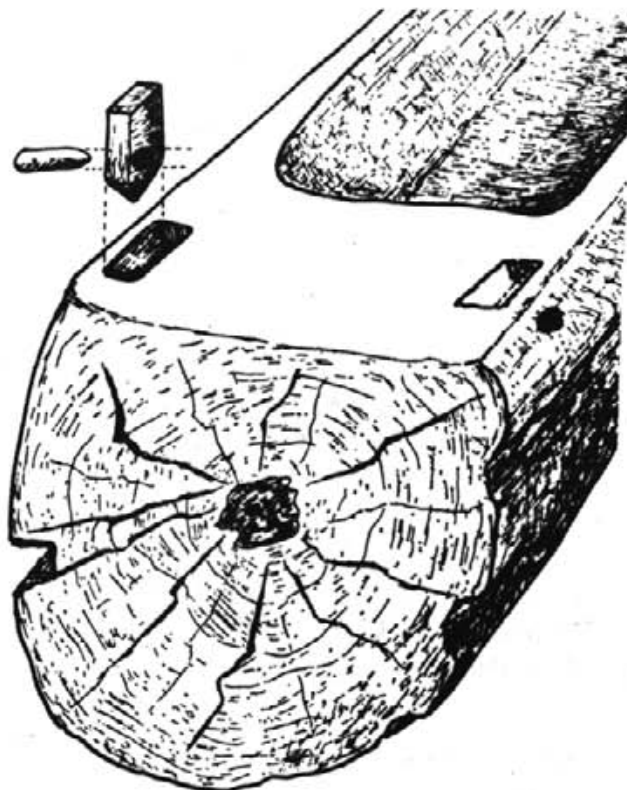

Bé, i ara vé la mala notícia: això de Vallldurgent ni es romà, ni tan sols vol dir Vall d'Argent: sols es coneix així des del XIV i podria provenir de Vall d'Urgell, però ni això està clar.

En qualsevol cas, aquesta vall, sia d'argent o de feldespat-ortosa, ja tingué una població bastant important i nombrosa en temps prehistòrics, perquè tant al mateix Vallldurgent com al proper Burotell, antigament dit Santa Anna, hi ha talaiots a betzef; tants, que quan feren la carretera de Calvià a Ciutat pel Coll de la Creu en xaparen un pel mig: si vos hi fixau el voreu, tot esventrat, quan ja s'han acabat les voltes i preniu cap al poble.

I a la Cova de Son Boronat s'hi han trobat tauts del segle IV a.C., fets amb troncs d'avet, i com que no està clar que encara n'hi hagués per aquí en aquell temps, podria tractar-se ben bé d'un bagul importat, i ja me direu si això no és senyal de que en aquell temps els calviànecs ja sabien fer negocis. (El més segur és que el difunt del baul en qüestió fos el qui va vendre els terrenys per a la urbanització dels talaiots de Torà, que tenen bona vista).

El que sí ens consta és que la possessió a la que ara deim Valldurgent pertanyia a un moro de nom Al Haj Saleh, que vol dir "El Pacífic, Peregrí a La Meca", i que devia tenir el ronyó ben folrat, vull dir que TAMBE li anaven bé els negocis (aquest degué vendre el solar per construir Bendinat), perquè un viatge a La Meca, en aquell temps, devia costar un xx i el vermell de l'altre, i no la porca misèria que paguen ara els turistes que pul.lulen per Magaluf (i ja els veis!). En qualsevol cas, al nostre amic encara li quedaren prou sequins com per comprar-li al seu fill la possessió de veïnat, que avui es diu Benàtiga (no trobau que sona com el nom d'una hortalissa estranya?), però al llibre de l'Arxiduc consta que fa cent anys encara es deia "Benàtja", la qual cosa ja està més apropet del nom inicial: Ben Hadj.

(Vista de les cases de Valldurgent)

Les cases de Valldurgent són grans i sòlides, donen una intensa sensació de fermesa secular, de riquesa sensata, d'una harmonia funcional, una bellesa sense cap altra pretensió que la de ser útil, com la bella corba d'un mànec d'aixada o la delicada cintura d'una gerra. Es el món de Bearn villalonguà o del seu cosí germà, el Guepard de Lampedusa.

Una inscripció a l'entrada, fresca i lluminosa, recorda al moro Saleh, i la capella acaba d'arrodonir aquesta

impressió de món tancat, autònom, autosuficient, equilibrat, de les antigues possessions de la nostra terra.

I l'avinguda vorejada per vells platers justifica per ella mateixa el viatge, ja sia a la primavera, quan estan amb aquell verd tan tendre i sucós que fa menagera, com a l'estiu, plens de xiuxiueigs enamorats, i no en parlem a la tardor, quan la catifa de fulles emmiralla les seves germanes que encara s'aferren a les branques, amb l'obstinació un tant patètica d'aquells vellets corbats que ja casi no poden caminar i encara conren el seu hortet. I l'hivern, amb les branques esquelètiques, espectrals, movent-se en un onatge descarnat, revelant llur estructura quasi de sistema nirviós, que tant recorda les il.lustracions dels anuncis de medicines que el metge de l'escala sol deixar tirats pel taulell de la porteria.

Tot plegat, és amb molta recança que deixam aquest racó, enfora del trui i el desveri de la costa. Aquí encara sentim l'alè de la Mallorca de sempre. Sols ens queda una ambigua melangia veient les cambres buides, la llarga taula de la cuina silenciosa, lluny en el temps la xerradissa dels missatges. I ens vé a la memòria aquell vers que canta la nostra estimada Maria del Mar "...i ara on és, on és la gent?".

EL PRÍncep DE VIANA

Durant el present segle s'han escrit diversos llibres recolzant la tesi de que el descobridor d'Amèrica, Cristòfol Colom, no solament era mallorquí sinó que va néixer a Felanitx, fruit de la unió carnal del príncep don Carles de Viana amb una tal Margalida, i això -segons aquests escriptors- succeí quan el príncep va estar tancat pres al castell de Santueri.

Fa uns anys vaig escriure un article damunt el "Felanitx" on intentava demostrar que el príncep de Viana no va estar pres ni a Mallorca ni a Santueri; ans al contrari anava i venia per l'illa així com volia. La documentació conservada a l'Arxiu del Regne de Mallorca és prou rica per poder saber moltes de les activitats del príncep estant a la nostra illa. En canvi no hi ha un sol document, ni el més petit indici, que deixi entreveure la seva estada a Santueri.

Darrerament he localitzat un document pel qual sabem que don Carles de Viana anà a Alcúdia, acompanyat de les autoritats de Ciutat. Es tracta d'una nota o registre de despeses feta pel procurador reial de Mallorca. Diu així: "Item a XXI de ja-ner any M CCCC LX paga lo dit regent an Pere Pons altre dels verguers de la procuració Regal de Mallorques, per la messió e despesa que ha feta de manament seu en la anada que lo magnífich mossèn Vidal Castalladoriz lochtinent general en lo Regna de Mallorques en-semps ab lo dit regent a d'altres fem per acompanyar lo molt inlustre lo se-nyor Príncep en la villa de Alcúdia per rahó de una nau de genovesos de MD botes la qual fonch arribada en lo port de la dita villa de Alcúdia per furtuna de temps, per la qual rahó li fonch feta armada per mar per pendra aquella, les quals messions foren fetes axí en messions de menjar e de beura, loguers de bèsties e provisió de aquellas, en la qual anada stigueran quatre jorns qui comensaren diluns a XVII de decem-bre any M CCCC LVIIII e finaren a XX del dit mes e any". Les despeses foren de 27 lliures, 3 sous i 6 diners.

D'altra banda foren despeses 521 lliures i 5 sous, moneda entregada al comptador "del il.lustre senyor don Karles, per gràcia de Déu príncep de Viana, primogènit de Aragó e Sicília, etc... al dit senyor príncep degudes e pertanyents

per la provisió de sa casa e del seu plat", corresponent a tres mesos (ARM RP 3.560 f. 85v).

RECTORS

1562, febrer.- El bisbe Diego de Arnedo mana als rectors de la Diòcesi facin residència personal a les seves respectives parròquies. Dia 24 d'abril el bisbe concedí llicència a Antoni Riera àlias Melcior, re-gent l'església de Sant Llorenç, sufregània de Manacor, per administrar sacraments (ADM Liber Communis f. 5v i 27v).

SA BLANQUERA

1560, 20 novembre.- El Rei escriu al pro-curador reial de Mallorca: "Per part de Joan Blanquer, prevere, de aquex Regne nos és stada feta relació que ell té una possessió nomenada Blanquera en lo terme de Manacor en la qual ha unes garrigues de les quals per no esser conredisses no'n ve utilitat alguna al Real Patrimoni, y perquè ell entén fer dites garrigues conredisses...", demana pagar delme pla, que és de 10 quarteres una. El Rei demana informació (ACA reg. 4.356 f. 167v).

NOTA HISTÒRICA

El mes de setembre de 1432, Jaume Vi-ves i muller Francesca, (Son Vives?) venen a Guillem Bramona, mercader, 20 quintars de llana de les seves ovelles que tenen en el terme de Manacor, a raó de 4 lliures i 7 sous el quintar. (ARM prot. Antoni Con-testí C-60 f. 214)

Ramon Rosselló

de Flor de Card.

Què fa el Consell Insular en Serveis Socials

El CIM apleix una labor assistencial bàsica a través del Conjunt dels Centres que són propietat seva:

Hospital General
Hospital Psiquiàtric
Llar de la Infància
Llar de la Joventut
Llar dels Ancians
Hospital de Nit (centre d'acollida dels Marginats)
Centre de Prevenció de Drogues
Grup d'Educació Sanitària a les Escoles d'Infants.

Manté convenis amb uns altres centres tant públics com privats:

Patronat Verge de la Salut (que atén els minusvàlids psíquics)
Centre Lluerna (escola dedicada als subnormals profunds)
Can Ribes (que promou la integració dels marginats)

Facilita ajudes a totes les entitats amb finalitats socials de Mallorca, amb atenció especial a la tercera edat, problemàtica gitana, marginació i minusvàlids.

Entre els projectes imminents hi ha l'elaboració del Mapa de Serveis Socials de Mallorca.

*Consell Insular
de Mallorca*

c/. Palau Reial, 1

La Llet

Per qualque llibre vaig llegir que la llet era ja aliment de l'home prehistòric que habitava a Europa i que domesticava animals.

I...segons el país, la llet, això vol dir que en el món se consumeixen diferents tipus de llet així com: la de vaca, cabra, ovella... De totes aquestes, la més emprada a nel món occidental és la de vaca.

Se diu de la llet que és l'aliment complet, això no és del tot cert ja que té una gran manca: la de la vitamina C, així i tot és recomenable, per ser molt nutritiva per tothom però sobretot per a infants i adolescents.

¿Com és la llet?. La llet té un 88% d'aigua i en ella estan disoltes les substàncies nutritives.

Les proteïnes de la llet són molt completes. També té la llet hidrats de carbono en un 4'5%, el sucre de la llet s'anomena lactosa, si hem observat que quan bollim la llet se torna de color groguenc hem de saber que això és degut a que aquest sucre se torra i li fa prendre aquest color. Té d'un 3 a un 8% de greix i les sals que hi trobam són: el potasi, el calci, el sodi i el fósfor.

Entre les vitamines que ens aporta hi ha: La vitamina A, la Riboflavina, la Vitamina B2 i la Tiamina.

Les quantitats recomenables de llet que s'han de prendre al dia varien entre un mínim de 1/2 l i 1l. I també sabem ja que...els països més desenvolupats són normalment grans consumidors de llet.

En el mercat podem trobar diferents tipus de llet:

llet líquida - FRESCA l'hem de bollir, la llet ha de "pujar" al manco dos pics per aconseguir l'ebullició completa.
PASTERITZADA. No ha de mester ser bollida. La seva conservació

es de 48 hores a la gelera.

ESTERILITZADA- No necessita bollir-se. Se conserva varies setmanes a un lloc fresc. Solen tenir un màxim de 6 mesos de conservació.

llet concentrada- llet condensada ensucrada: Se li ha llevat part de l'aigua i se li afegit sucre, aproximadament en un 40%. Se conserva, se conserva una vegada oberta la llauna de 4 a 5 dies a la gelera.

llet evaporada: Se li ha llevat aproximadament un 60% d'aigua. No se li afegeix sucre i se sol reconstituir al 50%

llet seca o en pols- la llet seca en general és aquella que no conserva cap percentatge d'aigua. N'hi ha de:

sencera: Conserva tota la grassa.

descremada: se li lleva totalment la grassa. Sol utilitzar-se per cures d'aprimament o per la gent que no accepta bé la grassa.

semidescremada: se li ha llevat part de la grassa.

El formatge com a producte derivat de la llet

La preparació i consum del formatge ve des de molt lluny, des que l'home va tenir que plantejar-se el problema de la conservació de la llet. Segons documents antics, les primeres civilitzacions ja consumien el formatge.

El formatge s'obté per la coagulació de la llet de vaca, cabra o ovella, també se'n fan amb llet de búfala (Mozarella) i amb llet de somera (Cacio Cavallo). No entrem en el procés del formatjar, doncs vultros ja el coneixeu i tampoc perquè ja s'ha xerrat a la secció de "Coscs de Ca Nostra" d'aquesta revista a un número passat.

El període de maduració del formatge varia entre 24 hores (formatges tendres) i 2 anys (formatges de pasta dura).

Les varietats de formatges depenen de la combinació de tres factors:

-la casta de llet (vaca, cabra, ovella....)

-l'agent emprat per a precipitar la caseïna (renina, àcid làctic, flor de card...)

-tractament i procés de curació.

El formatge és el millor substitut de la llet, la concentració en substàncies nutritives, la supera. Però en general quant més tendre és el formatge, menor és la quantitat d'aquestes substàncies, ja que l'índex d'aigua és més alt.

Entre els formatges se fan una sèrie de classificacions, però la més habitual és:

Formatges grassos: obtinguts de llet sencera.

Formatges semigrassos: obtinguts de llet desnatada parcialment.

Formatges blans: obtinguts de llet desnatada.

Les racions recomenades de consum de formatge són entre 25 i 100 grs diaris

Per la conservació del formatge a ca nostra és útil seguir aquests consells:

-Protegir la porció de formatge mitjançant paper (plàstic, metàl·lic o encerat) o dins recipients a posta

-Deu guardar-se a un lloc fresc.

-El formatge és molt sensible al fred i s'aecta el seu aroma i sabor, per això és convenient treure-ho al manco una hora abans de menjar-s'ho.

CARME LOPEZ

EXCM. AJUNTAMENT DE CALVIA

CULTURA i ESPORT

MARATHON INTERNACIONAL

15 - DICIEMBRE - 1985

INSCRIPCIONES

RESIDENTES EN BALEARES:

AYUNTAMIENTO DE CALVIA
DEPORTES TIEMPO LIBRE
Avda. Argentina, n.º 77 PALMA
SPORTS MARATON - Gabriel Coll
Antillón, n.º 6 PALMA

ENCUESTA SOBRE EL AGUA

Encuesta realizada por esta Revista ante los problemas surgidos por la decisión del Ayuntamiento de cerrar los dos aljibes públicos de Calvià.

Sobre una población total de 53 personas encuestadas, al cuestionario pasado por esta Revista, sobre el tema del cierre de las fuentes públicas en Calvià, los resultados obtenidos han sido los siguientes:

¿Está usted a favor o en contra de esta decisión?

- Están a favor.....	29 pers..	54'7 %
- Están en contra..	21 pers..	39'6 %
- N.S./N.C.	3 pers..	5'7 %

Pertenecen a edades comprendidas entre los 15 y los 65 años, distribuyéndose de esta manera:

- De 15 a 25.....	10 pers.....	18'8%
- De 26 a 35	24 pers.....	45'3 %
- De 36 a 45.....	10 pers...	18'8 %
- De 46 a 55.....	4 pers...	7'6 %
- De 56 a 65.....	2 pers...	3'8 %
- De 66 y más.....	3 pers...	5'7 %

Lugar de residencia

Calvià.....	41 pers.....	77'2 %
Sta. Ponça...	3 pers.....	5'7 %
Urb. Galatzó.	3 pers.....	5'7 %
Son Ferrer....	2 pers.....	3'8 %
Palma Nova....	4 pers.....	7'6 %

Soluciones alternativas

- Abrir de nuevo los grifos	1 pers.	1'9 %
- Dotar de agua potable todas las zonas del término...	48 pers..	90'5 %
- Poner un Policía Municipal que controle	1 pers.....	1'9 %
- Que el agua vaya saliendo con poca fluidez	2 pers...	3'8 %

CONCLUSIONES

Como la inmensa mayoría de encuestados corresponde a gente de Calvià, es necesario establecer una correspondencia entre estos y los votos habidos en contra de la medida, lo cual induce a pensar que parte de la gente del pueblo no ve con buenos ojos el cierre de los dos grifos.

La mayor parte de las personas que han contestado corresponden a las edades comprendidas entre los 26 y los 35 años, es decir, se trata de una población joven.

Las soluciones alternativas aparecidas proponen, en su inmensa mayoría, que todas las zonas estén dotadas de agua realmente potable, ya que hemos podido comprobar que el agua, en algunas zonas del Término, es totalmente salada, dándose la incongruencia de que en estas mismas zonas, a altas horas de la noche, el agua es potable. De lo cual parece deducirse que es suministrada por dos empresas distintas que, sin embargo, actúan sobre un mismo lugar.

Lo que se ha constatado es que hay gente que utiliza el agua recogida en Calvià para, posteriormente, venderla. Incluso fuera del Término de Calvià, o abusando de su consumo.

Y, finalmente, señalar el hecho de que, mientras se discute esta medida, y después del cierre de los grifos, la gente sigue llenando su vehículos con gran cantidad de recipientes con agua, perjudicando a quienes sólo van a buscarla para beber.

El criterio de los vecinos de Calvià es unánime a la hora de manifestar que no están en contra de que la gente se lleve el agua para beber, lo que no aceptan es el abuso que se comete transportando inmensas cantidades en furgonetas o desperdiciando más de la mitad del agua dejando el grifo abierto mientras cambia de barril.

XERRADES DE CAFÈ

Quan torna de París, ja fet un artista, se'n va al seu poble natal, Binissalem, i en lloc de reber-lo d'acord amb l'esforç humà realitzat (d'analfabet a artista pintor) el tracten com si estigués tocat del boll. No de bades, i ell ho reconeix, amb els cabells i la barba llargs, devia ser un element estrany, on tot això estava lluny de ser moda. Eren els principis dels anys seixanta. Aquest fet, i més a un home orgullós, impacta molt fort al cor d'En Benito, i decideix anar-se'n tot d'una d'allà. S'encamina a la possessió de Galatzó on altres germans seus hi feien feina. Allà s'encarrega de netejar la soca de les oliveïres, per fer els doblers necessaris per comprar material per pintar. No mira hores ni esforços. Obtinguda la quantitat suficient, se'n va a la caseta del garriguer, en plena mutanya a pintar una sèrie de quadres. Els porta a Ciutat per vendre'ls, i no les hi valoren d'acord amb l'il·lusió que ell hi havia abocat. En tornar a la vorera del camí, els crema.

Vol, tot seguit, desapareixer d'allà, amb un autobús desde Sóller va fins la falda del Puig Major, i comença a pujar fins que troba una cova que durant un temps serà el seu habitatge, el seu estudi. Baixava al poble quan se li acabaven els queviures.

Com recordareu el Puig Major l'habitaven fa uns vint anys els ianquis. Idò els soldats el visitaven i ell, En Benito, li toleraven l'entrada a la base. Fins que a qualche llumenari se li va ocórrer que podia ser un espia i se li va prohibir l'accés a les instal·lacions militars. Ell i contestant amb la mateixa moneda, prohibeix als soldats que trepitgin la seva cova.

Va passant el temps i entre Ciutat i París va venent la seva producció per poder viure de l'art.

Ens diu, que pels carrers de París, i a preus irrisoris es venen les millors

obres de pintura que es poden trobar dins aquest món.

A un viatge a Màlaga, coneix a Na Carme i es casa amb ella. Ha estat el perfecte complement de l'home, malgrat no tenir una feina estable, i li proporciona la necessària tranquil·litat per poder dur a terme la seva obra. També fa la tasca de secretària i de consellera si és necessària.

"El pino muerto que se resigna a caer"

L'any 1.968 exposa a una galeria de Ciutat, i una altra decepció a afegir: El seu afany de negoci i no de difusió de cultura, com pareix hauria de ser el primer objectiu.

"Las campanas de la Iglesia de Capdellà en el suelo"

Actualment i ja fa uns anys habita les cases de son Durí, i li encanta el poble de Capdellà i les seves gents. Un dia, com anècdota, va perdre el correu, per quedar observant un racó que li cridà poderosament l'atempció, al correu no l'agafà, però les primeres retxes d'aquell racó les va fer aquell mateix dia.

Propietat de Vicente Bujosa "La Torre de Ca'n Bennàssar d'Inca"

Xerant una mica més tècnicament, ens diu que amb dues hores agafa les principals característiques del quadre que després podrà completar. Tracta la fusta per treballar-la fent espigues o politges.

Propietat d'En Toni "Tirra" "El derrumbamiento de la Iglesia antigua de Capdellà"

adequada per a saber la valua d'un pintor, opina.

Té grans desitjos, quan les circumstàncies així ho acosellin, de mostrar la seva obra a la gent de Calvià, mitjançant una exhibició.

Va fer el primer quadre que representa a una dona nua ("La venta de una esclava") que s'exposava a un establiment públic, al Restaurant El Grao, el governador Civil que hi assistí a l'inauguració el felicità per la bellesa de l'obra. Eren temps de forta censura.

Com darrer apuntament ens diu que el primer quadre de la seva vida (L'home i el bou) no l'ha pogut aconseguir, el seu propietari assabentat del seu gran valor per l'autor no es vol desprendre d'ell.

Gràcies i bona sort Benito.

Joan Rubio

En BENITO LLABRÉS

L'abstracte no és la manera més

CONDICIONES DE INGRESO

- 1ª Haber cumplido 14 años.
- 2ª Haber llenado la ficha de ingreso
- 3ª Llenar el cuestionario de ingreso
- 4ª Haber entregado la prueba libre de ingreso (prueba de dibujo)
- 5ª Haber abonado la matrícula.

Plazo de matrícula: Del 14 de Octubre al 14 de Noviembre, en el Club de Hielo.

Inicio de las clases: Dos horas diarias, por la tarde, a partir del 18 de Noviembre.

VIVIR CREANDO

Dos años de formación general en la Escuela Taller conducirán al equipamiento del estudiante en alguna de las técnicas siguientes:

- Alfarería.
- Cerámica.
- Xilografía.
- Grabado en metal.
- Serigrafía.
- Fresco.
- Mosaico de Ravena.
- Pintura y dibujo.
- Escultura.

La Escuela Taller colocará al estudiante frente a la investigación de sus propias potencias sensibles, de sus capacidades creativas y al mismo tiempo frente a un agudo análisis empírico del mundo que lo rodea. Todo ello desde el respeto a su libre determinación individual en la creación estética y en la naturaleza de su lenguaje.

la Escuela Taller pretende darle al estudiante el terreno necesario para que cree y no para que repita, es esencial que sus facultades creadoras sean salvadas y fortificadas.

"UN ARTISTA NO ES UNA FORMA ESPECIAL DE HOMBRE, SINO QUE CADA HOMBRE ES UNA FORMA ESPECIAL DE ARTISTA".

Siem tots més

Mallorquins

Anem a parlar aquest mes de les diferents classes socials que habitaven Mallorca després de la Conquesta.

La primera cosa que hem de dir és que tot d'una després de conquerir l'illa el Rei en Jaume va donar als que venguessin a habitar-la una sèrie de privilegis que no tenien a altres indrets europeus. Aquests privilegis se consignaren en el document anomenat Carta de Franquesa.

Els privilegis se concretaven en que el Rei alliberava als mallorquins del vassallatge i, per tant, per exemple, els pagesos eren lliures d'anar a treballar a unes terres o a unes altres.

Per aquest motiu vengueren molts de catalans a poblar l'illa. Però també hi restaren els jueus, que eren afavorits per els Reis, ja que eren una gran font de riquesa, i a part deixaven els seus doblers als monarques. La població mora que no fugí de Mallorca quedà sota la condició d'esclaus, a no ser els que havien ajudat al REi en la conquesta, que foren ben tractats per els Reis cristians. I restà també la població autòctona, aquella que havia restat sota les diverses dominacions que havia sofert l'illa des del moment en que es poblà per primera vegada.

Tota aquesta gent s'organitzà en diversos grups socials, segons la seva riquesa, i foren els següents:

A Ciutat, els cavallers, els ciutadans, els mercaders i els menestrals. L'alt clergat s'identificava amb les classes altes i els preveres o capellans amb les classes baixes.

A Ciutat, aquells que havien vingut a Mallorca a viure, però que encara no feia deu anys que hi vivien els anomenaven "barranis".

Els menestrals es reunien en gremis segons els seus oficis. Els gremis més

importants eren els que es dedicaven a la indústria textil, especialment el de paraïres, que pentinaven i cardaven la llana.

A la part forana els pagesos eren vilans o foravilans i segons la seva riquesa eren de la ma major, ma mitjana o ma menor.

A part d'aquestes persones lliures hi habitaven els esclaus, que a començament del segle XIV ja no eren musulmans, ja que aquests s'anaren alliberant a poc a poc de l'esclavitud. Foren substituïts per esclaus grecs, russos, tàrtars, ... Mallorca fou un gran mercat de compra i venda d'esclaus. Algunes famílies deuen l'origen de la seva fortuna a aquest mercat. Hi havia a Mallorca un servei de vigilància dels esclaus: eren els "mestres de guaita".

Un altre grup diferenciats foren els jueus. L'any 1.300 foren concentrats per una ordenança d'en Jaume II dins el barri del Temple i la Calatrava, formant el Call jueu. Es dedicaven al comerç i a la usura, lo qual els donava una bona posició econòmica, per les quals coses eren mal vistos entre el poble. El 6 % de la població de Mallorca eren jueus. Després de 1.391, i per causa d'una revolta que ja explicarem més envant, molts es convertiren al cristianisme, adoptant noms i llinatges cristians, altres emigraren duent-se'n ses riqueses, lo qual empobrí Mallorca.

En aquella societat, bàsicament lliure, era fàcil passar d'una classe social a l'altra, mitjançant la riquesa que proporcionava el comerç. En els S XVI i XVII les següents famílies, antigament mercaders, no nobles, es convertiren en cavallers:

Les famílies Berga, Brondo, Dameto, Gual, Miró, Pax, Rossinyol, Vivot i Zaforteza.

La classe social econòmicament forta: cavallers i mercaders es dedicaven al comerç, al corsarisme o a les lluites en banderies. El luxe d'aquella

societat mallorquina era estrepitós. Els més perjudicats d'aquella societat eren els petits propietaris camperols que veien les seves terres sumament gravades pels impostos.

-0-0-0-0-0-0-0-

Hablemos este mes de las diferentes clases sociales que poblaban Mallorca después de la Conquista.

Lo primero que hay que decir que enseguida después de conquistar la isla el rey En Jaume ,concedió toda una serie de privilegios a los que vinieran a habitarla,que no tendrían en otros lugares de la península o Europa.Estos privilegios se consignaron en un documento llamado Carta de Franquicia.Los privilegios se concretaban en que el rey liberaba a los mallorquines del vasallaje, y por tanto,por ejemplo,los pageses eran libres de ir a trabajar a unas tierras u otras.

Por este motivo vinieron muchos catalanes a poblar la isla.Pero también se quedaron los judios,que eran los preferidos del rey,ya que eran una gran fuente de riqueza,a parte de que dejaban su dinero a los monarcas.La población mora que no se fue de Mallorca quedó bajo la condición de esclavos,a no ser los que habían ayudado al rey en la conquista que fueron bien tratados por los reyes cristianos.También quedó la población autóctona,aquella que había quedado bajo las diversas dominaciones que había sufrido la isla desde el momento en que se pobló por primera vez.

Toda esta gente se organizó en diversos grupos sociales,según su riqueza y fueron los siguientes:

En la ciudad,los caballeros,los ciudadanos,los mercaderes y los artesanos El alto clero se identificará con la clase alta y los curas con las clases bajas.

En Ciutat, los que habían venido a Mallorca a vivir,pero que todavía no llevaban diez años residiendo eran llamados "barranis".

Los artesanos se reunían en gremios según sus oficios. Los gremios más impor-

tantes eran los que se dedicaban a la industria textil especialmente el de cardadores,que peinaban y cardaban la lana.

En la "part forana" los pageses eran "vilans o foravilans" y según su riqueza en propiedades eran de la "Ma major, ma mitjana o ma menor".

A parte de estas personas libres habitaban Mallorca, los esclavos, que a principio del siglo catorce ya no eran musulmanes,ya que estos se fueron librando poco a poco de la esclavitud. Fueron substituidos por esclavos griegos, rusos, tártaros...Mallorca fue un gran mercado de compra y venta de esclavos. Algunas familias mallorquinas deben el origen de su fortuna a este mercado. Había en Mallorca un servicio de vigilancia de esclavos: eran los "mestres de guaita".

Otro grupo diferenciado fué el de judíos.En el año 1300 fueron concentrados por una ordenanza de Jaime II en el barrio de El Temple y La Calatrava formando "el call"judío.Se dedicaban al comercio y a la usura,lo cual les daba una buena posición económica,por todo lo cual eran mal vistos entre el pueblo.El 6% de la población de Mallorca era judía.Después de 1391, y por causa de una revuelta que ya explicaremos posteriormente,muchos se convirtieron al cristianismo,adoptando nombres y apellidos cristianos,otros emigraron llevándose sus riquezas,lo cual empobreció Mallorca.

En aquella sociedad basicamente libre,era fácil pasar de una clase social mediante la riqueza que proporcionaban el comercio,en los siglos XVI y XVII las siguientes familias: Antiguos mercaderes,no nobles se convirtieron en caballeros:

Las familias Berga, Brondo,Dameto, Gual,Miró,Pax,Rossinyol,Vivot y Zaforteza

La clase social económicamente fuerte:caballeros y mercaderes se dedicaban al comercio,al corsarismo, etc...El lujo de aquella sociedad era estrepitoso, los más perjudicados eran los pequeños propietarios campesinos, que veían sus tierras sumamente gravadas por los impuestos.

EL PREMI DEL MES

Aquest mes d'octubre, el premi l'atorguen els lectors, i en concret, dos d'ells. I el donen a ... noltros. Els motius són els següents:

El nostre amic, el regidor JOAN COSTA, ens dona una simpàtica clatellada perquè una notícia que es va produir a Calvià el mes passat, i que va tenir ressonància dins la premsa diària i les revistes de tot arreu l'estat espanyol, com és l'homenatge que reté l'Ajuntament a la vídua de n'Errol Flinn, nosaltres no la vàrem mencionar, ni poc ni molt, ni res. Per tant clocada per a nosaltres. I gràcies Joan Costa, per la teva preocupació per a millorar la situació turística del nostre terme, i gràcies també per l'interés i minuciositat que ens llegeixes.

L'altra clatellada la mos dona un senyor que ens telefonà per fer-nos sebre que, al número passat treiem unes gloses seves i que no anomenavem al seu autor. Les gloses són les dels bere-nars, i l'autor és n'Antoni Pou, que ens fa sebre que no tan sols ha fet aquelles gloses que publicàrem, sinó també fins a 365, una per a cada dia de l'any. Antoni Pou és un estudiós de la nostra cultura, i ha recopilat fins a 116 jocs, d'aquells que jugàven els nostres padrins, els nostres pares i noltros quan erem al.lots, i que mai s'haurien de perdre, i els ha publicat en un llibret, sota el títol: ELS JOCS POPULARS. Antoni Pou és, com ell mateix diu: "un jovenet de vuitanta i quatre anys, germà de La Salle de Ciutat". Gràcies per la seva inesperada col.laboració, Antoni.

Les Verges

Les verges són arribades
ja sent olor de bunyols
tan si vols com si no vols
'nirem a fer serenades.

Bella tradició aquella de llançar-se al carrer per passar la nit de bauxa.

Amb guitarres, i guitarrons, aquells ho volen fer bé, o amb cacerola i picarols és que la qüestió és fer s'anerot.

Total és una nit en l'any. Ques importa si en queden o no de verges. Ve a ser un homenatge masculista a la femeneïtat, que les feministes, darrerament s'encarreguen d'esmenar. Qualque susto les cita, tanmateix.

I pensar que fa un grapat d'anys, aquell estol que dirigia Mestre Pedro tot tan ben assaijat!. no en deixava ni una fadrina, i qualque poalada d'aigo rebien, però no hi feia res. Si plovia també se banyaven...

I al dia següent, a refrescar, els joves darrera, darrera Mestre Pedro, i quan ell, pobre veiet aturàs de beure, els que el seguien també aturarien. Però ca!, era rata veia, i els guanyava de cent passes envant. Els joves queien un darrer l'altre i Mestre Pedro dret.

Santa Ursula i les onze mil verges! Afegirem com va dir aquell humorista: Però hi ha hagut qualque vegada onze mil verges?.

Omar ben Yusuf
El Mascle Rosset

ES DIA DE SES VERGES

21 DE OCTUBRE

Esta fecha trae consigo recuerdos de noche de serenata, jolgorio, alegría y, como no, de trasnochar, de sueño, pero sobre todo, ilusión, amistad, amor..

Noche, la víspera de las Verges, de no dormir.

Actualmente todo ha cambiado, para bien o para mal. Unas cosas sin que se haya notado el cambio... otras sí, y ésta es una de ellas a mi modo de ver. el día de la Vírgenes, el 21, te levantas por la mañana, te asomas a lacalle y no notas ningún cambio. La calle sigue igual, nada ha alterado su fisonomía..., es un día más.

En cambio, cuán distinto era entonces! Y debo apresurarme a decir que los años a que me refiero eran años de la posguerra, años difíciles, de privación, de escasez, de hambre... Pero, cuántas ganas tenía la gente de diversión, de pasarlo bien! Quizás por el temor y angustia que se había pasado en aquella terrible guerra civil, ahora se quería recuperar lo que no se había disfrutado entonces. O porque no había los medios económicos y de locomoción de ahora, y tenía que ingeniárselas en los mismos lares de uno. Vaya usted a saber. El caso es que nos divertíamos a nuestra manera como se hace ahora a la suya, pero con la diferencia que lo hacíamos entre nosotros, en comunidad y de esa forma, aunque sin darnos cuenta, fomentábamos una unidad y confraternidad que, actualmente, y a todos los niveles, tiende a desaparecer si s que ya no ha desaparecido.

Pero no nos apartemos del tema. Eran los años 43/44 al 50. Como dije antes, años de privación.

La víspera de "Ses Verges", el 20, ya habíamos formado la pandilla

correspondiente, 8 ó 10 amigos (y en esta noche se formaban de 5 a 6 grupos), después de cenar nos juntábamos y al monte a por murta, cañas verdes al torrente y ... algún que otro membrillo o granada. Cuando considerábamos suficiente el producto, de murta y cañ, no seamos mal pensados, los cogíamos a cuestras y "cap en es poble falta gent". Y ahí empezaba lo bonito. A casa de la novia, a la de la novia del amigo, de la vecina, a la de aquella que está muy buena, o aquella otra que hace los buñuelos muy buenos... y así toda la noche. Se repartía murta en cantidad delante de la puerta, cañas a ambos lados, se cambiaban las macetas de posición, o mejor aún, las macetas de una alle a veces amanecían en otra. Y cada cual agasajaba a su elegida cantándole canciones de amor con más voluntad que voz, mientras los otros, linterna en mano, estaban atentos por si la homenajead a atisbaba por las persianas, la que al verse descubierta daba un gritito, de compromiso claro, y desaparecía.

Y para el día siguiente, festividad de "Ses Verges", la apoteosis. Cada grupo "serenatero" solía reunirse delante de Ca'n Garrit a eso de las 20 h., para ir a felicitar a las mocitas que la noche anterior habían sido objeto de serenata. Aquello era el "novamás". En cada casa se rivalizaba en hacer los mejores buñuelos, los mejores pasteles, servir el mejor vino dulce, anís, coñac, etc. Ya podéis imaginaros como nos poníamos de manjares y licores, El que menos, andaba cuatro veces más alegre que había empezado. Pero no solamente nos trataban bien líquida y sólidamente. En cada casa que visitábamos se desvivían en amabilidad, amor, cariño, sonrisas, que nos desquitaban del sueño y penurias pasadas la noche anterior.

Lo que después de tantos años todavía no he podido comprender, son los milagros y equilibrios económicos que hacían aquellas madres e hijas para corresponder a la atención recibida por la serenata en cuestión, pues no

olvidemos como ya queda dicho, que eran tiempos muy malos en que escaseaba entre otras cosas: el aceite, harina, azúcar, ingredientes básicos para hacer aquellos succulentos buñuelos.

Vaya pues, desde estas líneas, un homenaje a aquellas madres (alguna quedará con vida), y sus hijas, (de éstas más de una ya es abuela). Y de verdad os digo, "verges d'aquell temps", que si retornáramos a aquella edad, volveríamos a dedicaros una noche de octubre para expresaros nuestro amor.

Es jovenet.

GLOSES DE SES VERGES

Coincidim amb la Festa de Ses Verges, per això apuntam tota aquesta col·lecció de gloses dedicades a tal efecte. No vos asusteu si n'hi trobau algunes de picants...

Aixecau-vos, bella dama!
Aixecau-vos, si dormiu,
que baix des portal teniu
un criat que tant vos ama.

Amor, de veres ho deis,
que no vos voleu aixecar?
Mal se pogués esfondrar
sa post des llit a on jeis!

Aquesta ja és sa darrera
que cantaré per aquí,
i es qui me voldrà sentir
m'haurà de córrer darrere.

ara conec que va de bo,
que la cosa multiplica:
com sonen qualche música, si
n'és de fadrina rica,
solen tirar qualche tro.

Ara sa darrera va,
tant si dorm com si és colgada.
Pegau fort sa sonada
i cremau-li s'enramada,
que per ella tot hi va!

Bon vespre, portal ditxós!
¿Què mos voleu dar entrada?
Que som una tracalada
i venim a veure-vós.

Cara de rossa, aixequet,
'nirem a missa primera.
Davant sa teva carrera
m'hi som enredat de fred.

Estimada surt, que plou
sense estar ennigulat;
veig el cel que està estelat,
però jo suu com un bou.

Es vicari i s'escolà,
s'ecònom amb so ruquet...
Al.lota, deixa'm entrar,
que aquí defora hi ha fred.

Classificades "S": les que venen a continuació són només per majors de 18 anys.

Avui per anar pel món,
s'ha de mester molta testa.
quantes h'hi ha que fan festa
per les Verges, i no ho són!

Ella jura i perjura
que fadrí no l'ha tocada,
i ha estat més bombardejada
que una figa flor madura.

Jo em pensava esser es primer
que em menjava sa marjada,
i va estar més pasturada
que garriga abandonada,
que sols no té garriguer.

Sa mare la m'alabava:
-No n'és tocada de mans-
És impossible, germans,
que una llebre amb tants decans
no tengui cap estocada.

Sa sogra diu per aquí
que ningú mai l'ha tocada,
i està més bombardejada
que es castell de Montjuí.

oooOooo
ooOoo
oOo

ES VER QUE LA MAR ÉS UNA BRUIXA DOLENTA?

Al manco, això és el que diuen senpre els grans, que li anem molt alerta, que mai per mai ens hi acostem per què ens podria xuclar i què sé jo quantes coses més. I al programa infantil de cada divendres a la tele surten pelis que la mostren quan està enfadada i és ben de veres que fa por tota mastegada, com els llençols del llit al matí, però amb les rues que es mouen tot el temps, d'un color grisot, sols amb les dents blanques de ses mil i una boques que s'obrin ací i allà, i vengam mossegada als vaixells o a les barques dels homes que han estat prou beneits com per passar-hi per damunt, fins que les trabuca i s'engoleix primer les naus, que són com a cases amb moltes finestres rodones i un fúmer molt gran a dalt de tot, i llavors els homes, que clapotegen tots desesperats fent així i així amb els braços, fins que la mar se cansa de jugar amb ells i se'ls engoleix.

Idò! Això els passa per aficar-se amb les coses dolentes. Jo mateix mai m'arriscaria a entrar dins el jardí de ca l'home dels bigotis, per què té un canot negre que cada vegada que passa qualcú es posa a lladrar BUBUBUUU! que fa por just de sentir-lo. Al cussot jo li dic En Dimoni, però son amo li diu Negro, per què és foraster i no xerra com noltros. Diuen que una vegada se va menjar -el ca, vull dir- un lladre que havia entrat a robar, i jo pens que l'home dels bigotis deu esser encara més dolent que ell, per què si no, el gos també el se menjaria. Quan torn d'escola sempre vaig per l'altre costat del carrer, perquè aquells lladrucots em fan mal, de tan forts que són. I als vespres el sent, BUBUBUUU! i me figur que se deu estar menjant qualche altre lladregot. Mon pare sempre diu

que un dia d'aquests li fotrà un tret al canot, però no sé com ho farà, perquè no té escopeta ni pistola, clar que ell sovint diu que farà coses que tots sabem que no, però pareix que així es queda més tranquil, l'home, com si les hagués fetes de debó.

Però jo vos parlava de la mar i com és de dolenta. Figurai-vos que a una altra peli que feren a TV3 mostraven uns animalots que se mengen a la gent que s'afica dins la mar. En sortien uns amb la bocota així, cap avalla, que se diuen taurons. I dissabte passat en feren una que es deia Moby Dick, a la que una balena blanca feia així amb la coa: TXOFF! i trencava les barques dels que la volien caçar, però pens que si aquests no s'haguessin aficat amb ella no els hauria passat res, o no?

I me'n record d'una altra peli a la que es veia gent morena amb unes faldetes de palla que vivia devora la mar a unes barraquetes amb sostre de fulles de palmera, i es passejaven per damunt l'esquena de la mar i li treien peixos amb unes cortines de fil amb molts de foradins que se deien xerxes, però un dia la mar es va enfadar, s'inflà moltíssim i TRRAAAAAC! Es va tirar damunt del poblet i els va esclafar a tots, llevat d'un home ros que havia arribat amb una barcota grossa que treia fum per la xemeneia, i la dona més bufona de tot el poble, que corria cap a ell cridant Jooooohn! tot el temps, fins que En John i ella es fermaven a unes botes com a de vi, però de ferro, i estaven molta d'estona barallant-se amb la mar, que els estamenejava de mala manera, però es veu que ja devia estar tipa de tanta gent que s'havia menjat i a la fi els deixava tranquils i ells dos estaven allà, aferrats a les botes, fins que un poc després de la darrera tongada d'anuncis passava un altre vaixell i els salvava.

Això és tot quan sé de la mar. La Mestra no en vol parlar casi mai, sols ens va dir una vegada que era molt dolenta i que no ens hi havíem d'atracar per res. I sempre que els deman coses de la mar a mon pare i ma mare me diuen que vagi a jugar. L'únic que me'n van parlar una vegada fou l'avi, i sols

me digué que ell, de petit, hi nedava. Déu esser per això que estava tot arruat i que llavors se va morir. Es va posar tot blanc, no contestava quan jo el cridava, l'aficaren dins una capsula molt formosa, jo hi volia entrar, però no me deixaren -sempre me diuen que me'n vagi a jugar i mai me deixen fer res divertit, jo no els entenc- i llavors vengueren uns homes, l'entraren dins un cotxe amb vidres pels costats i se'n dugueren la caixa. Jo quan sigui gran tindrè un cotxe d'aquests amb vidres i me passejaré per tot, i podré estar ajagut i veure la gent que passa, i a Na Mariona li deixaré colcar amb jo, però a En Miquel no, perquè sempre se'n riu de jo i de vegades me paga i tot.

Tot plegat, pens que tenim molta de sort que hagin fet la Murada per tot arreu perquè la mar no entri a la terra i ens mengi. No, i déu esser mala de guardar, perquè cada dematí cada decapvespre es carreró fet, la gent que se'n va cap a la Murada o en torna. Quan vaig a l'escola, davant les portes dels reixats hi sol haver un remolí de gent del poble que espera per entrar, molts d'ells vestits amb l'uniforme dels soldats de la Murada: els homes amb jaqueta blanca i corbatí negre, i moltes de les dones amb vestits negres, davantalets blancs i uns capellets blancs molt bufons. Els que surten fan cares de cansats i duen la roba tacada, i els qui entre tampoc van gaire contents, sinó més esmussos que altra cosa. Qualsevol diria que va a escola, ells també.

Mon pare i ma mare també fan guardia a la Murada, a un loc que es diu "Hotel Ot", i els veinats, els pares de Na Margalida, a un altre bàstic que es diu "Hotel Arro". Quan jo era petit,

l'estiu passat, els dos se n'anaven junts el matí, agafats de la mà -eren més aguts, pareixien Na Mariona i jo- però poc abans de venir els Reis d'Orient el capità els canvia l'horari, i ara just es veuen els vespres, i el temps de donar-se una besada quan es creuen pel camí de l'hotel a ca nostra.

Avui a l'escola hem après de dir "La Mar" en diferents idiomes: es diu "Ze sii" en anglès, "La Mer" en francès i "Das Meer" en alemany, que són les tres llengües que estudiam els petits. Els grans, de segona etapa, estudien suec, rus i àrab. No sé què té que veure tot això amb la mar, però diuen que cal saber parlar en totes aquestes llengües i fer molts de comptes, si volem estar als hotels de la Murada quan serem grans.

(Continuarà el proper mes)

oooo0oooo

|||

cerrajería

A. SORIANO

|||

es ferrer
des poble.

|||

C. SON DE L'IP2 - CALVIÀ - MALLORCA

JOAN SALVA

construccions

calvià

PREMIS ASSOCIACIÓ DE VEÏNS "LA VILA"

Aquest mes publicam una altra de les Redaccions que reberen el Segon Premi del Cicle Superior, correspon a Garry Alan:

Ti, ti, ti, tirití, ti, ti, ti, auaauu! Bum, bum, crash. Plac, plac, plac, rac, crshshsh, plash, plash, uuaaa! shshsh, grug, grug, grog. Gruuuck, pspsss plup, plufshshsh, plac, plac, tac, tac, tac, tac, tac, ñuc, gluc, gluc, gluc, rack, shshsh, puff, plac, plac, plac, bum, bum, bum; papà, papà, desperta, uuaaoau! Gràcies fill meu, pruf, pruf. Bèstia! crp, pum, scrash, plac, plac, plac. Garry, que perds l'autobús!!!

Puaj, tots els dies lo mateix, m'aixec al dematí per culpa del despertador, tir el despertador a la paret, me'n vaig al bany a rentar-me la cara i a fer la gran pixarada, vaig corre-guent a baix a fer-me el berenar, als cinc minuts he d'anar corre-guent a dalt a despertar al meu pare i sempre se m'escapen els gassos. Una altra vegada he d'anar a baix a berenar: Mare, tu creus que pot ser això cada dia? Sempre em faig el berenar i sempre me'n vaig sense berenar per què perd l'autobús. Adéu! Bubum, brumbrum, shsh.

La vida familiar de tots els dies.

Començam amb el Primer Premi en quan a treballs d'investigació sobre la situació del català en el lloc on viu l'al.lot. El guanyador han estat En Joan Josep Moreno i Na M^a del Mar López, realitzant un treball titulat: "Estudi de la situació del català a Santa ponça".

Aquí el tenim:

ESTUDI DE LA SITUACIÓ DEL CATALA

A SANTA PONÇA

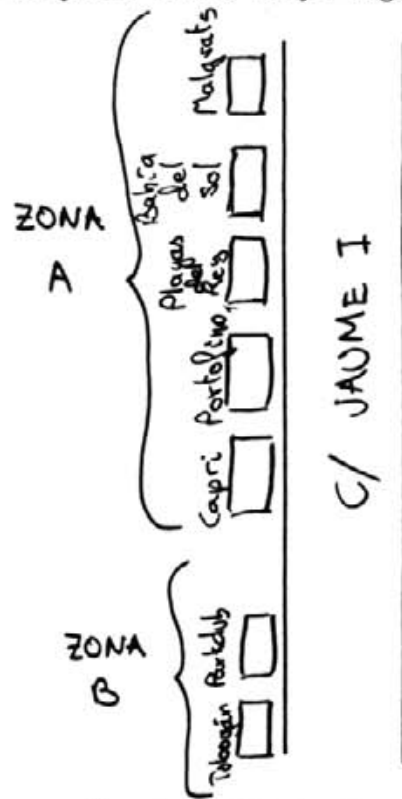
Per fer aquest treball hem enquestat molta gent i això que vos oferim n'és el fruit. Les conclusions que hem tret són les que presentam a continuació:

CONCLUSIONS

Per començar veurem que a Santa Ponça aquest índex no és molt bo:

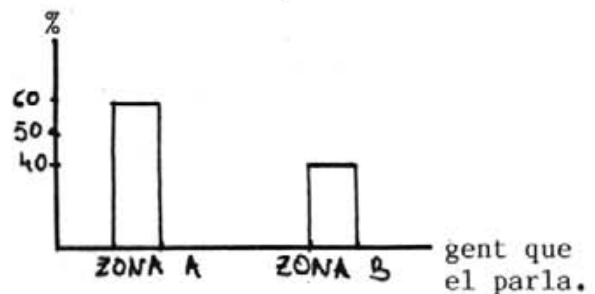
65 % no el parlen
35 % el parlen

També, per zones, a Santa Ponça es parla més o menys segons el lloc:

En el redol de la retxa discontinua es parla més el castellà i això es deu a que a aquesta zona hi ha més establi-ments que a l'altra i que hi habita més gent no-mallorquina que no el parla.

QUE EL PARLEN

A les zones de l'exterior es parla més que a l'interior del poble ja que a l'interior hi està la major part de treballadors no-mallorquins, a part de que els treballadors vien a l'interior ja que una xalet no el poden comprar, encara que hi hagi alguna excepció.

I així, encara que en poques paraules, hem resumit el treball de tots aquests dies, i ens acomiadam agraint el seu concurs i esperant que ens perdonin per si hem fallat en alguna cosa.

Joan Josep Moreno
M^a del Mar López.

AVV

la vita

entre tots la farem amunt

MAJOR. 48
TELF. 67 01 81

Drugueria y Ferrreteria

COMESTIBLES
SITO
CALVIA

MAJOR, 50

PUB HOLLING'S
MUSIC-BAR 'ES CASINO'
Ca'n Vich, 3 - CALVIA

U.V. AIR
PISCINAS PUERTO DE POLUNSA

C/ CA NA CUQÓ 4. CALVIA . TLF: 67-02-06

UDACO
BALEAR

C. VERGER

Auda. Capdellà CALVIA

RADIOGRAFIA DEPORTIVA

De nuevo inmersos en el Campeonato Nacional de Liga, en sus categorías de III División Nacional, 1ª Regional Preferente y 1ª Regional, en lo que concierne a nuestros tres equipos representativos: C.D. Costa de Calvià, C.D. CADE y C.D. Santa Ponça, con equipos inferiores en cada club, haciendo constar que, en el Costa de Calvià, en esta temporada 85-86, debuta un equipo en III Regional con el mismo nombre que el tercer divisionario.

Asimismo deseo poner de manifiesto que, en esta recién comenzada liga, las crónicas del C.D. Santa Ponça serán confeccionada y firmadas por nuestro corresponsal en aquella zona turística.

Hecho este preámbulo pasemos a analizar, en primer lugar, lo hecho en el recién terminado mes de Septiembre, por nuestro primer equipo el C.D. Costa de Calvià.

Si comparamos la clasificación de esta temporada en estas fechas y la de la pasada en iguales condiciones, vemos que es deprimente y negativa en grado sumo. Con los mismos partidos jugados, cinco, hace exactamente un año, estaba situado en 9ª posición con 6 puntos, ni negativos ni positivos, 8 goles a favor y 5 en contra. En la actualidad, está en penúltimo lugar, con 2 puntos, 4 negativos, 7 goles a favor y 11 en contra, cosa que nadie esperaba a decir verdad. ¿Motivos por los que se encuentra en esta posición? Pueden ser bastante diversos. A mi modesto entender, como aficionado y socio que soy, creo que el más poderoso mal radica en la lesión de Nico, y la ausencia obligada por motivos profesionales de Quico I y la aparente lesión cardíaca de Roca, que a.d.g. sólo ha sido eso, aparente, pues ya entrena con normalidad.

Acabo de nombrar a tres titulares indiscutibles que llevaban varios años

jugando en el equipo. ¿Quién ha olvidado la contundencia de Nico I en el centro de la defensa, inexpugnable, el juego sereno y efectivo del lateral Quico I con sus galopadas por la banda y el constante y machacón juego de Roca en el área contraria sin dar un respiro a defensas y portero?

Sin intentar desmerecer a los que juegan en sus posiciones, Dios me libre, eso es lo que creo que ha pasado en este equipo.

Ahora que las líneas se van acoplando, ya se notó un gran cambio contra el Badia, al que se venció por 2-0 y pudieron ser más, esperemos que el equipo vuelva por sus fueros y salga de estas posiciones bajas que no se merece la afición ni la categoría de sus jugadores.

Que así lo veamos.

C.D. C.A.D.E.

En cuanto al C.D. CADE, e igualmente comparándolo con la clasificación del año anterior, curiosamente vemos que ocupa el mismo lugar, el undécimo, pero con la diferencia que actualmente ostenta dos negativos y la temporada pasada tenía un positivo. Tampoco ha empezado muy felizmente la liga nuestro representante preferentista, pero afortunadamente hay mucho campeonato por delante y confiamos que se sabrán enderezar los entuertos, si los hay, y pronto estará por los puestos de cabeza como es norma en este equipo.

C.D. SANTA PONÇA

El pasado día 8 de Septiembre empezó para el Santa Ponça una nueva etapa liguera en una división desconocida al ser una categoría superior.

Afrontaban esta nueva singladura

en la 1ª Regional Directiva, entrenador y jugadores con mucha ilusión pero algo de desconfianza, no ya en el equipo, sino a una nueva reestructuración completamente desigual al año anterior, pero con la confianza del deber cumplido por todos en todos los aspectos de no defraudar a una afición que entiendo es sensacional. Desde esta columna dar las gracias generalizadas a todos.

Y también dárselas a los Sres. Vicario, Martínez y compañía por la colaboración prestada desinteresadamente.

F. Jiménez.

ESPAÑA DE LLUCMAJOR 1 - SANTA PONÇA 1

Empezó el equipo muy nervioso y enseguida se vio sorprendido por un gol a poco de comenzar. Se empató antes del descanso. Ya en la segunda parte, se vio la superioridad del Santa Ponça, creyendo que si no hubiera sido por un gol anulado, así como un penalty no señalado, ésta hubiera sido la primera victoria del Santa Ponça.

SANTA PONÇA 4 - SANT JORDI 0

Era el primer partido del Santa Ponça en el Polideportivo municipal con su público, pero se resolvió con prontitud, pues ya en la 1ª parte se terminó con el 4-0 señalado, pero fue un partido que por las oportunidades en la 2ª parte pudo tener un resultado más abultado.

VIRGEN DE LLUC 1 - SANTA PONÇA 2

Un partido de poder a poder, con un equipo, el Virgen de Lluç, muy bueno y muy peleón, la victoria del Santa Ponça fue muy meritoria y muy trabajada.

SANTA PONÇA 2 - SOLEDAD 0

Este partido creó mucha expectación entre la afición del Santa Ponça,

registrándose una de las mayores entradas, no en vano nos visitaba el 2º clasificado de la tabla. Fue un partido muy bien jugado por ambos equipos y al descanso se pudo ir el Soledad con el empate, pues su contraataque es muy bueno, pero el Santa Ponça sacó adelante este partido con mucho tesón y muy buen fútbol, siendo así reconocido por los visitantes. La deportividad demostrada por ambos conjuntos demuestra que el fútbol puede ser un espectáculo que une a la gente siempre que se reconoce la superioridad del mejor.

Enhorabuena, Santa Ponça y Soledad.

F. Jiménez.

IIon. TROFEU A LA REGULARITAT

REVISTA VEÏNATS

Empezamos en este número la clasificación que determinará, al final de la temporada, cuál ha sido el jugador más regular de cada uno de los equipos, siendo éste quien reciba el Trofeu a la Regularitat.

C.D. COSTA DE CALVIÀ

	<u>Partidos</u>	<u>Puntos</u>
1º Seguí	5	9
2º Kubsalito	4	8
3º Thomás.	5	6
4º Pedro Antonio.	5	6
5º Varela	5	6
6º Moreno	5	6
7º Luis	4	5
8º Roig	4	4
9º Xamena	3	3
10º Venancio	2	2

Hasta 19 clasificados.

C.D. CADE PAGUERA

	Partidos	Puntos
1º González	5	11
2º Oliver	5	11
3º Millán	4	9
4º Isidro	3	8
5º Mingorance	5	8
6º Càmara	5	7
7º López	4	6
8º Fernández	5	6
9º Campos	5	6
10º Martínez	3	5

Hasta 17 clasificados.

Tercera División

CONSTANCIA-PORTMANY	4-1
ALARO-HOSPITALET	1-1
FELANITX-SP. MAHONES	0-0
MALLORCA-AT. FERRERIES	4-0
CALVIA-BADIA	2-0
AT CIUDADELA-SANTANYI	1-1
ALAIOR-MURENSE	0-1
STA. EULALIA-SOLLER	3-1
IBIZA-MARGARITENSE	2-0
AT BALEARES-MONTUIRI	6-0

AT. BALEARES	5	4	1	0	13	2	9	*3
Mallorca At.	5	3	2	0	12	3	8	*2
Sp. Mahóns	5	2	3	0	5	2	7	*3
Sta. Eulalia	5	3	1	1	11	6	7	*1
Hospitalet	5	3	1	1	10	6	7	*3
Ibiza	5	2	2	1	6	3	6	
Murense	5	2	2	1	6	4	6	*2
Constancia	5	3	0	2	14	8	6	
Sóller	5	2	1	2	6	6	5	*1
Felanitx	5	2	1	2	4	5	-1	
Montuiri	5	2	1	2	7	11	5	*1
Ferrieres	5	2	0	3	6	9	4	
Alaró	5	1	2	2	6	9	4	-2
At. Ciudadela	5	1	2	2	4	6	4	-2
Santanyí	5	1	2	2	5	9	4	
C. Calvià	5	1	0	4	7	11	2	-4
Alaior	5	0	2	3	1	5	2	-4
Margaritense	5	0	0	5	1	12	0	-4

Regional Preferente

LLOSETENSE-SES SALINES	2-3
POLLENÇA-ANDRATX	4-3
PORTO CRITO-SON SARDINA	3-1
ESCOLAR-ARENAL	1-1
LA UNIÓN-ARTA	0-1
XILVAR-INDEPENDIENTE	1-1
CADE-RTVO. LA VICTORIA	1-1
CAMPOS-CULTURAL	3-0
CARDESSAR-ESPORLES	0-0

PORTO CRISTO	5	4	1	0	15	4	9	*3
Esporles	5	3	1	1	10	5	7	*3
R. La Victoria	5	3	1	1	8	4	7	*3
Llosetense	5	3	1	1	7	6	7	*1
Escolar	5	2	2	1	10	6	6	
Artá	5	3	0	2	7	5	6	*2
Campos	5	3	0	2	7	6	6	
Son Sardina	5	2	2	1	4	4	6	*2
Ses Salines	5	2	1	2	11	12	5	*1
Independiente	5	1	2	2	9	8	4	
Cade	5	1	2	2	6	9	4	-2
Xilvar	5	1	2	2	2	3	4	-2
Pollensa	5	2	0	3	9	16	4	-2
Cardessar	5	1	2	2	3	6	4	-2
Andratx	5	1	1	3	9	9	3	-1
Arenal	5	1	1	3	4	6	3	-1
La Unión	5	1	1	3	4	8	3	-3
Cultural	5	0	2	3	2	11	2	-2

Primera Regional

J. SALLISTA-GENOVA	1-3
BINISSALEM-SON ROCA	1-3
SANTA PONSÀ-SOLEDAD	2-0
ALCUDIA-V. LLUCH	1-0
AT. RAFAL-SANT JORDI	2-4
PETRA-ESPAÑA	2-0
ALQUERIA-J. BUÑOLA	4-0
FERRIOLENSE-MARRATXI	4-1
JUVE-CA'N PICAFORT	1-2

ALCUDIA	4	4	0	0	9	2	8	*4
Sta. Ponsa	4	3	1	0	9	2	7	*3
Ferriolense	4	3	1	0	12	5	7	*3
Soledad	4	3	0	1	10	6	6	*2
Alqueria	4	2	1	1	7	3	5	*1
Petra	4	2	1	1	8	5	5	*1
Ca'n Picafort	4	2	1	1	6	5	5	*1
Son Roca	4	2	1	1	8	7	5	*1
Genova	4	2	1	1	8	7	5	*1
Binissalem	4	2	0	2	9	7	4	
España	4	1	1	2	5	4	3	-1
Marratxí	4	1	1	2	5	8	3	-1
Juve	4	1	0	3	4	7	2	-2
At. Rafal	4	1	0	3	7	13	2	-2
Sant Jordi	4	1	0	3	4	12	2	-2
J. Buñola	4	0	1	3	7	14	1	-3
J. Sallista	4	0	1	3	3	8	1	-3
V. Lluch	4	0	1	3	3	9	1	-3

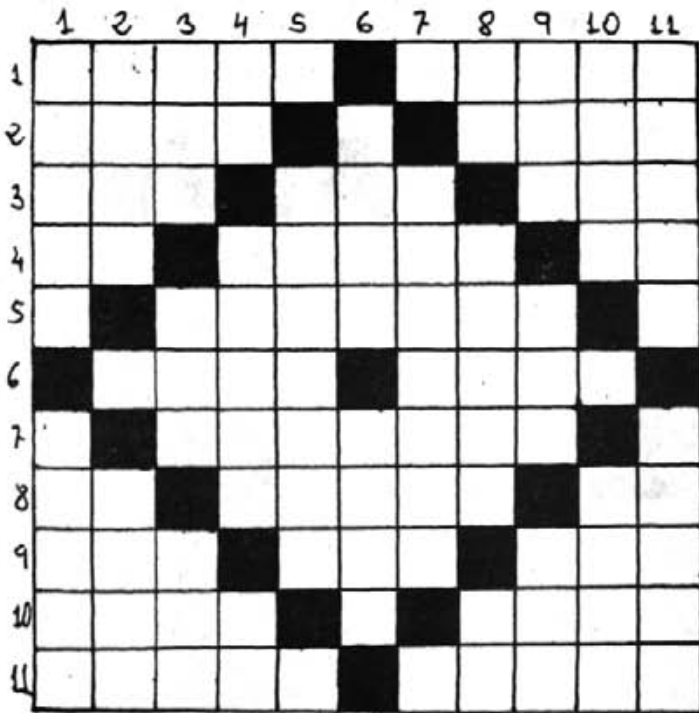
Juguetes Gual

C/. Mayor, 16

Tel. 67 0190

Calvià - Mallorca

"la Caixa"
a Calvià

HORIZONTALES

1. Mes del año.-Simio de brazos largos.-
- 2.- Organización que rige los destinos y reglamentos del fútbol.- Internacional. Consonante.- Prenda de vestir.- 3 Letra griega.- Muy devota.- Rio alemán.- 4.- En mallorquín, bueno.- Al revés, adornan. Forma de pronombre.- 5.- Vocal.- Estupefaciente.- Vocal.- 6.- Lance del ajedrez. Al revés, pases la vista por un escrito.- 7.- Quinientos.- Plaza o calle donde se venden ropas.- Vocal.- 8 Pronombre personal.- Al revés y en plural, criado joven que acompaña a su amo.- Marchad.- 9.- Serpiente gigante.- Gorro militar.- Al revés, bóvido parecido al bisonte.- 10.- Casaba.- Consonante.- Completamente plana, sin asperezas.- 11.- Torta rellena de dulce.- Introducir.-

SOLUCION AL NUMERO ANTERIOR

- HORIZONTALES: 1.- Atábalero. 2.-D.Asesora.E. 3.-Os.Acida.Ne. 4.-Mar.Alo.Log. 5.-Etic.O.Sata. 6.-Sumar.Nogal. 7.-Tren.L.Tobi. 8.-Inu.Zep.Old. 9.-Co.Lutos.Ea. 10.-O.Nómadas.O. 11.-Litología.

VERTICALES

1. Joven adolescente.- Estreno, primera representación en público.- 2.- Helecho filipino.- Mil.- Tela fuerte y tupida.- 3.- Al revés, siglas de una asociación balonpédica.- Porción atada de leña, mies, etc.- Al revés parte del rio que llega al mar.- 4 Dios egipcio.- Limpias.- Al revés, interjección.- 5 Vocal.- Manifestarse, tener determinado aspecto.- Vocal.- 6.- Árbol conífero muy común en los montes.- Condimento, plural.- 7.- Consonante.- Recta de intersección de dos planos, plural.- Consonante.- 8.- Noventa y nueve.- Al revés, instrumento de percusión dotado de teclas.- Dativo del pronombre.- 9.- Establecimiento de bebidas.- Al reves, nueva.- Pariente, al revés.- 10.- Droga narcótica.- Cincuenta.- Marcharse.- 11.- Artilugio para pescar.- Pequeña población de beduinos.-

Julian

FOTO ESTUDIO

Cl. Sor Rosendá - Calviá

BODAS
BAUTIZOS
COMUNIONES

*
TRABAJOS AFICIONADO:
20% DTO.

Cl. Mayor. 27 Tel: 670464

REPORTAJES

papelaria

Kiosko

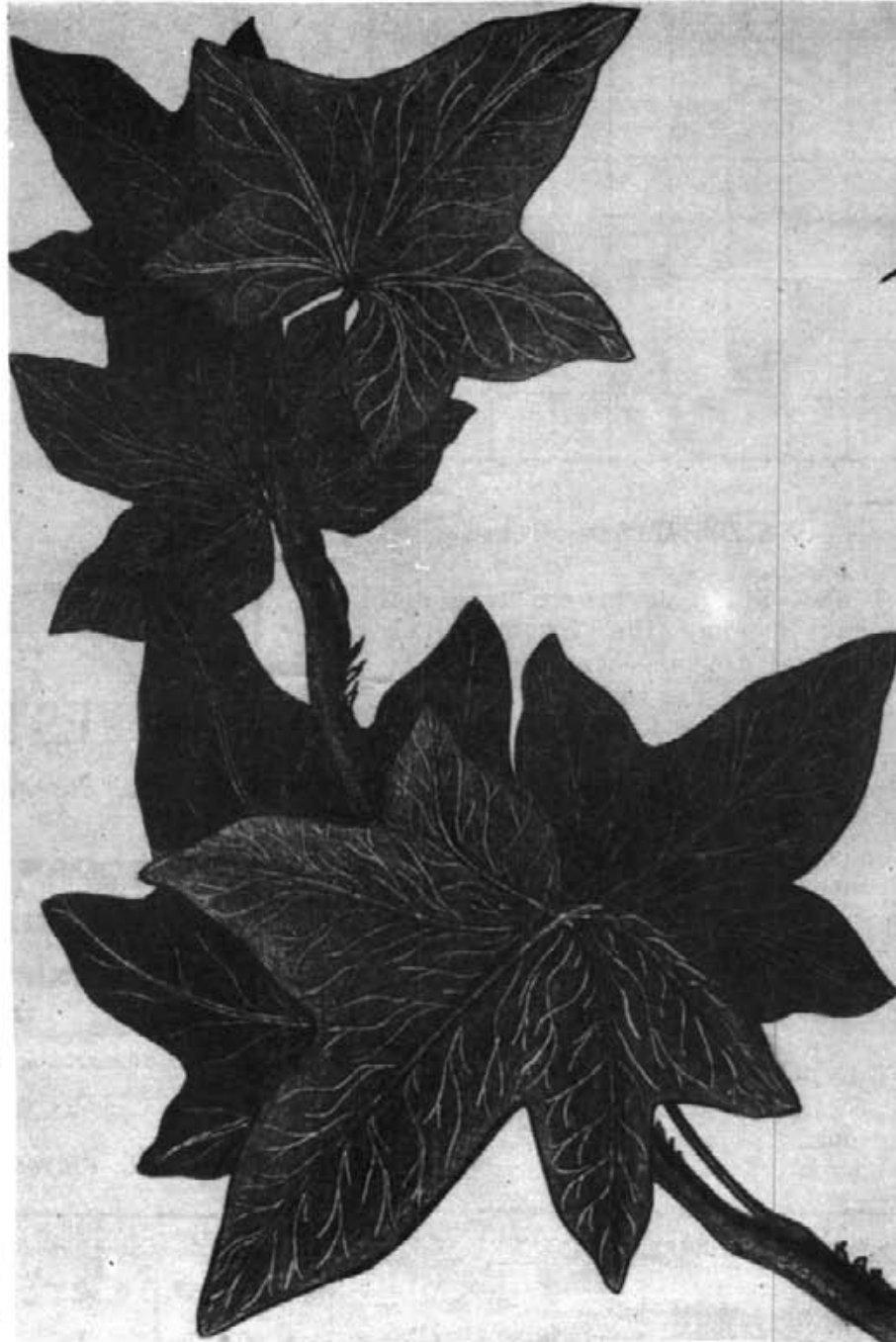
c/ Mayor

Calviá

CAIXA DE BALEARS
"SA NOSTRA"

CALVIÀ

Exposició de Dibuixos
CARMEN LLULL